

RAMÓN ESTEVE

OBJECTES-ESCULTURES

Ivo Vidal

2

0

1

9

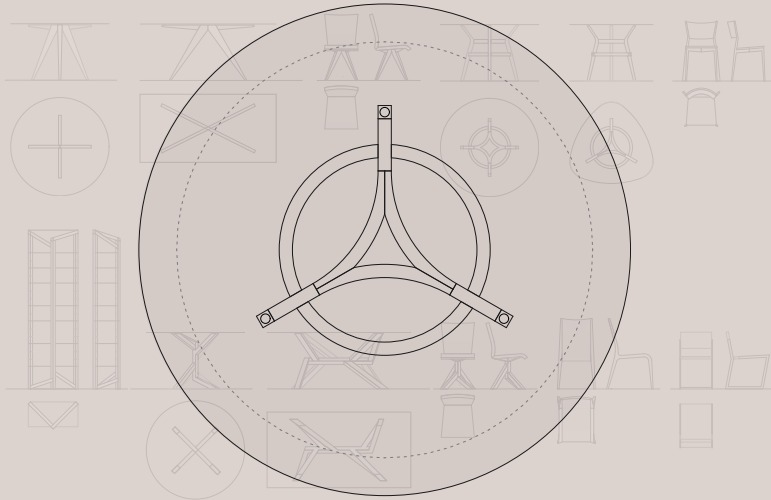
CENTRE CULTURAL

OBJECTES-ESCULTURES

RAMÓN ESTEVE

OBJECTES-ESCUPTURES

Ivo Vidal

2 0 1 9
CENTRE CULTURAL

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi
Coordinació: Raul Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola
Manuel Boix
Romà de la Calle
Fernando Castro
Carles Cortés
Tomàs Llorens
Miquel Navarro
Santi Pastor
Wences Rambla
Isabel-Clara Simó
Josep Sou
Feliu Ventura
Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

Edita: Ajuntament Alcoi

© Dels autors

© AMB-Disseny

© Ajuntament d'Alcoi

Maquetació: IVO, AMB i AGA

Dipòsit legal: A 229-2019

Gràfiques Alcoi S.L.U.

AJUNTAMENT D'ALCOI

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

Sabadell
Fundació

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

Hi ha una afinitat òbvia entre l'arquitectura i el disseny de mobiliari que ha portat a molts arquitectes a aventurar-se a dissenyar algun moble, tot i haver estat advertits per Mies van der Rohe, que sabia tant de cadires com de gratacels, que “una cadira és un objecte molt difícil. Un gratacel és gairebé més fàcil. “Així, l'arquitecte i el dissenyador de mobles comparteixen un objectiu comú consistent a donar forma a l'espai que envolta l'ésser humà. Els mobles es regeixen per principis de materialitat, construcció i funcionalitat que pertanyen també al món de l'arquitectura. A més, existeix en el procés de disseny i producció d'una peça de mobiliari una immediatesa i una possibilitat de feedback continu entre disseny i producció, enfront dels processos més dilatats i menys donats a l'experimentació de la construcció arquitectònica, que el fan decididament atractiu als nostres ulls d'arquitecte.

En ocasions, l'arquitecte experimenta la necessitat de crear un mobiliari vinculat a un projecte arquitectònic específic, davant l'evidència que la inclusió de peces alienes a la seva estructura formal incorreria en una contradicció que dificultaria la lectura i el gaudir de l'arquitectura. Així, la possibilitat de controlar totes les escales de l'entorn ha portat a alguns arquitectes a dissenyar tots els elements dels seus edificis, des de la mitja escala del propi habitatge o edifici fins a la petita escala dels poms de les portes, passant evidentment per cadires i butaques, elements més propers al cos humà.

No obstant això, hi ha en el mobiliari una tossuda autonomia, sobretot en els més característics com taules i cadires, que els converteix segurament en els elements menys proclius a l'abstracció dins de l'ordre dels objectes dissenyats. Tenen aquests unes necessitats ergonòmiques determinants que fixen la seva forma i les seves dimensions i una imatge característica determinada per aquestes i consolidada per la tradició, que els converteix en peces clarament figuratives. Així, la integració d'aquests elements en l'ordre arquitectònic requereix necessàriament d'una fèrria disciplina, ja sigui formal, com en les peces més geomètriques de Wright, ja sigui material o projectual, basada en mecanismes compositius com l'analogia o el joc amb les escales .

Frank Lloyd Wright, com posteriorment Alvar Aalto i actualment Peter Zumthor, han sostingut la idea d'un disseny integral que inclou arquitectura i mobiliari, tant integrat com exempt, que

es caracteritza per seguir les mateixes lleis generadores, els mateixos materials i, de vegades, els mateixos patrons formals. La crítica d'Adolf Loos a la idea de disseny integral en els seus contemporanis dels Wiener Werkstätte i al concepte d'arts aplicades ve matisada per la seva admiració per Otto Wagner, de qui deia que podia “sortir-se de la pell de l'arquitecte i introduir-se en la de l'artesà “i per la seva pròpia pràctica com a dissenyador industrial, capaç de modificar un producte com la cadira 14 de Thonet, alterant lleugerament la secció de les potes, de manera que aquest canvi passés pràcticament inadvertit i al mateix temps la torni radicalment idònia per a l'interior de la seva Cafè Nihilismus, d'una manera sorprenentment propera al concepte de Super Normal encunyat per Jasper Morrison i Naoto Fukasawa.

D'altra banda, els arquitectes han tingut un paper en la recerca d'una industrialització efectiva del mobiliari, des dels primers Typemöbel desenvolupats pel Werkbund, la relació amb la indústria de les escoles de la Bauhaus i Ulm, passant per la relació dels Eames i Eero Saarinen amb les empreses productores i els mobles produïts en sèrie de Jacobsen o Verner Panton. En països en què la industrialització es va produir de forma tardana, com Espanya i Itàlia, els arquitectes han jugat un paper important en la incorporació del disseny a la indústria productiva, sempre mantenint l'equilibri entre unes condicions reals encara vinculades a la tradició i una industrialització sempre tossudament incipient.

Existeix en les peces dissenyades per Ivo Vidal una afinitat amb els mestres italians dels cinquanta, més enllà de la referència explícita a Giò Ponti i el seu “Superleggera”, que té a veure amb el detall de l'articulació de les parts i remet tant a la tradició artesana de l'ebenista com a les regles compositives del racionalisme. Parlem, doncs d'un enfocament del disseny radicalment arquitectònic, encara vinculat a la triada vitruviana de “firmitas utilitas i venustas”, que defensa el paper del dissenyador com algú integrat en el procés de producció, algú que sense deixar de tenir una visió holística del procés. Com deia Loos, davant del paper del dissenyador com un mer apèndix del departament de màrqueting “quan dissenya un got pensa com un bufador i polidor de vidre. Si projecta un llit de metall pensa com un artesà del metall”.

RAMÓN ESTEVE CAMBRA

Maig del 2019

O B J E C T E S - E S C U L T U R E S

Els objectes quotidians existents en cadascuna de les nostres estades habitacionals, són en si instruments útils per a la nostra vida diària a la qual s'incorporen per un principi d'utilitat però sense haver de perdre el seu interès formal, és a dir, no tenen per què ser descuidats o lletjos. Aquesta exposició intenta mostrar l'amabilitat dels objectes quotidians quan aquests assumeixen en el seu disseny la voluntat de no apartar-se de la seva vocació per convertir-se en obres artístiques. Aquesta exigència va més enllà de la seva utilitat, perquè sense perdre funcionalitat, la forma ha de plantejar-se com l'objectiu prioritari i conscient del disseny de l'objecte-moble.

Un producte domèstic ha de fugir de certa depravació comercial del disseny i buscar la resposta a aquest dilema existent entre les diferents necessitats implicades en la forma-funció-producció. El producte mobiliari està, a més, vinculat a resoldre una important funció, però també està vinculat al sistema de producció en sèrie mitjançant uns determinats materials. En realitat el sistema generat per la dualitat material-ús, és el trencaclosques a resoldre si el que es vol realitzar és un bon producte.

El formalisme ens porta cap al problema de l'honradesa del disseny, perquè la recerca de la bellesa no té res a veure amb el malbaratament ostentós que més que proveir-nos d'art sembla el pretext sobre el qual es dona suport a la fascinació per l'excés. Oposat a l'enfocament formalista, hi ha una altra estratègia oposada, amb una manca total de consideració per la forma, fins a l'extrem de considerar-la el resultat d'un procés de producció, encobrint en realitat els interessos del mercat.

La realitat és que en tot disseny d'un producte hi ha una recerca conscient i necessària que passa pel compromís de generar una forma. Però perquè tingui acceptació comercial no ha de perdre contacte amb la realitat funcional per la qual es fabrica, ni ha d'oblidar el sistema de fabricació vinculat al material escollit per donar-li forma. És a dir, la forma d'aquest producte no només ha de perseguir resoldre una funció, està directament vinculada al sistema de producció, i és per tant necessari que el dissenyador conegui tant la seva utilització com el procés productiu del material escollit, per poder realitzar el disseny de l'objecte en qüestió.

Com a dissenyador de producte, la meva recerca consisteix a generar un objecte que sigui la resposta a un procés productiu determinat que, deixant una llibertat en la generació de formes, ens permet prendre decisions per trobar la forma bella. Amb això vull evitar aquesta falta d'honoradesa pròpia de l'excés en el disseny que tendeix a colmar els objectes amb inútils elements decoratius que falten al sentit del decòrum. Aquest nou camí ens permet apropar-nos a la forma bella des de la producció d'un objecte que es fabrica únicament amb aquelles peces imprescindibles estructural i funcionalment per complir la seva missió, prestant l'usuari una anònima però valuosa utilitat.

Durant tots els anys en què he treballat el disseny de mobles, m'he adonat que sempre m'ha resultat paradoxal el terme disseny, que en realitats significa dibuix, perquè és un terme que durant el meu aprenentatge he vinculat a alguna cosa capritxós i mancat de raó . Però si ho entenem com una resposta del projectista a una funció i a un sistema de producció, el terme disseny em sembla atractiu, perquè és llavors quan el vincle al terme de disciplina. Això és degut al fet que tot sistema de producció es genera mitjançant unes pautes el coneixement ens permet disposar d'un mètode disciplinar necessari per poder obtenir la llibertat de decidir la forma definitiva d'un producte dirigit a resoldre una idea suprafuncional.

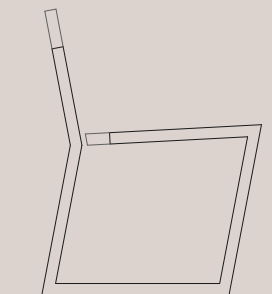
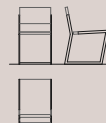
Quan em plantejo el disseny d'una cadira busco que funcionalment sigui una cadira còmoda per seure, però també que es converteixi en un bell objecte la contemplació produeixi satisfacció. És llavors, quan aconseguixo trobar una manera que tingui aquesta bellesa oculta pròpia d'una obra artística, quan proposo a l'artesà un procés constructiu i és llavors quan comença mitjançant el prototipatge, un costós camí fins al producte final, una cadira còmoda que aportí a l'ambient una atmosfera no exempta d'elegància.

En el disseny d'una taula de pota central, on hi ha uns marcats límits de l'estructura de les potes a la vora de vidre, el procés consisteix en la solució d'una estructura estable per suportar el tauler de la taula.

IVO ELISEO VIDAL CLIMENT

Maig 2019

nacher

SÈRIE 1.– CADIRA 101, TABURET BAIX 102. (2009)

La sèrie 1 neix de l'interès per fer una sèrie de mobiliari en tub d'acer rectangular de 10x30 mm amb un volum de transport sigui reduït. El fet de fabricar el mobiliari en acer, ens permet generar unes cadires on l'estructura de tub d'acer rectangular funcioni en voladís, ja que la resistència del tub d'acer permet sostenir la cadira sobre dos suports en comptes de quatre potes. La sèrie 101 aprofita el disseny previ de Mies de 1926 i de Breuer dos anys més tard, o en el de Terragni, però es distingeix d'ells en que el tub d'acer no és circular sinó rectangular que obliga a unes unions soldades i no doblades. A més la seva llunyana fabricació i la necessitat d'estalviar costes en el transport, introdueix una nova variant al disseny i és la recerca d'una reduïda volumetria que permeti un transport més econòmic. Això implica treballar cada part com un element independent que s'acoblarà juntament amb els altres en el seu destí. La sèrie 1 vindrà en un únic paquet d'una banda l'estructura metàl·lica soldada i per un altre el seient i respallter de fusta modelada, generant del seu muntatge el criteri diferenciador de la seva materialitat mitjançant el disseny vist dels seus mecanismes d'unió.

SERIE 1, 2009

CHAIR 101 (42 x 58 x 75 cm), STOOL 102 (42 x 58 x 45 cm),

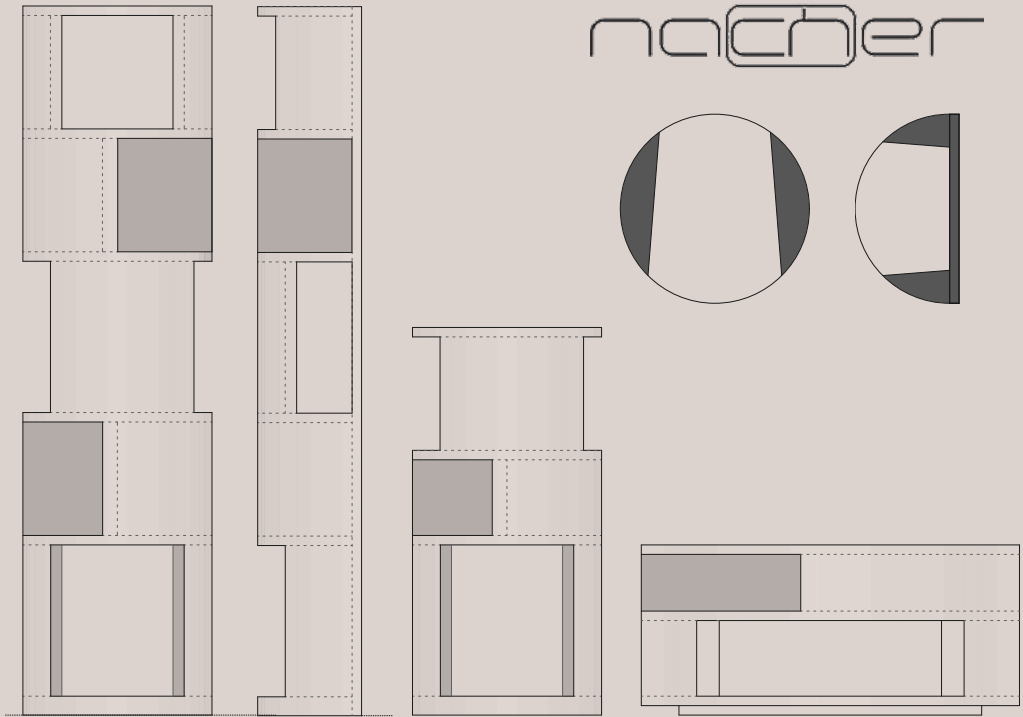
SERIE 1, 2009

SERIE PHI, 2011

nacher

SÈRIE PHI. PRESTATGERIES I TAULA DE CENTRE. (2011)

La sèrie PHI no es va plantejar des del procés productiu, el que va permetre incorporar a la dualitat forma-funció un procés racional de creixement. Aquesta prestatgeria és com una planta viva, on els prestatges es superposen mitjançant una espiral al voltant de si mateixa seguint la successió de Fibonacci, cada rotació correspon a una fracció decimal del nombre auri.

Cada element de la sèrie PHI busca esdevenir un forma bella, única, inimitable, com el nombre PHI que l'origina, l'anomenada "raó daurada", "secció àuria" o "divina proporció" considerada pels grecs i renaixentistes com l'ideal de la bellesa. Per això, un cop situada en el seu espai, atrapa la llum dels objectes, capta tot el protagonisme, per deixar indiferent a qui el contempla.

SERIE PHI, 2011

PHI BOOKCASE (ø50 x 187,5 cm)

PHI BOOKCASE B (50 x 187,5 x 25 cm)

PHI COFFE TABLE (Ø100 x 45 cm)

PHI STAIRCASE C (Ø50 x 102,5 cm)

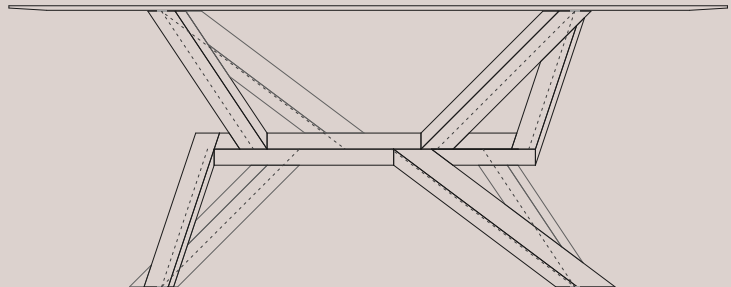
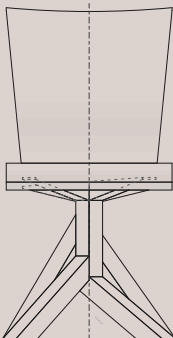
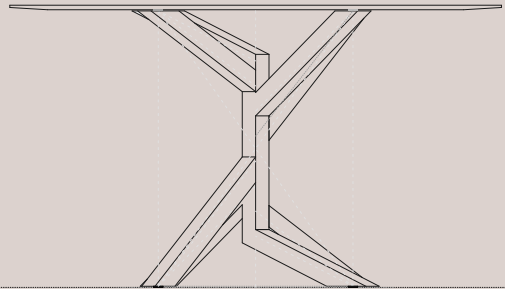
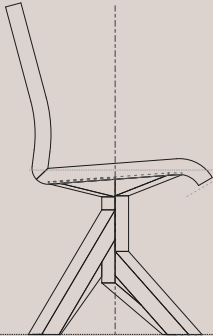
SÈRIE TREE, CADIRA, TAULES, PENJADOR I PRESTATGERIA. (2013)

La sèrie Tree s'origina seguint la successió de Fibonacci, el quocient de dos nombres d'una seqüència descoberta per l'home estretament emparentada amb la natura i per tant relacionada amb la bellesa.

La seva fabricació en barres de fusta de secció quadrada no varia amb cada nou element, igual que el seu sistema de producció, el que sí que canvia és el gruix de fusta, on la taula és el més gruixut, i el penja-robes i la prestatgeria el menys gruixut. Aquesta sèrie es pot fabricar també amb perfils quadrats d'acer, únicament ha d'generar una necessitat.

nacher

TREE WOOD, ROUND TABLE (Ø118/138 x 75 cm)

SÈRIE TREE, TAULES. (2013)

La seva fabricació en barres de fusta de secció quadrada no varia amb cada nou element, igual que el seu sistema de producció, el que sí que canvia és el gruix de fusta, on la taula és el més gruixut, i el penja-robes i la prestatgeria el menys gruixut. Aquesta sèrie es pot fabricar també amb perfils quadrats d'acer, únicament ha d'generar una necessitat.

Les taules es fabriquen amb unes barres quadrades de fusta que creixen com branques i s'ordenen en espiral, dirigint cap a un punt determinat, el que permet variar l'angle en relació a la tija central, i així dirigir el seu creixement per acomodar-se al terra i per permetre la sustentació del tauler de taula que suporten.

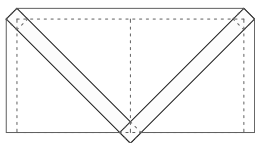
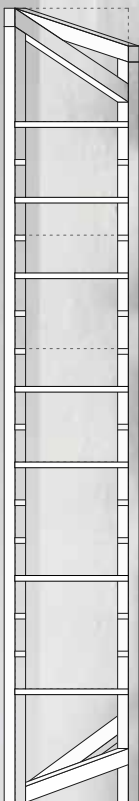
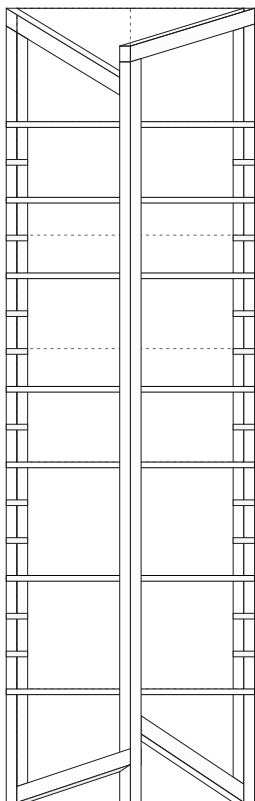

TREE WOOD, RECTANGULAR TABLE (160/180 x 90 x 75 cm)

**SÈRIE TREE,
PRESTATGERIA. (2013)**

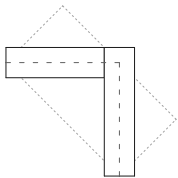
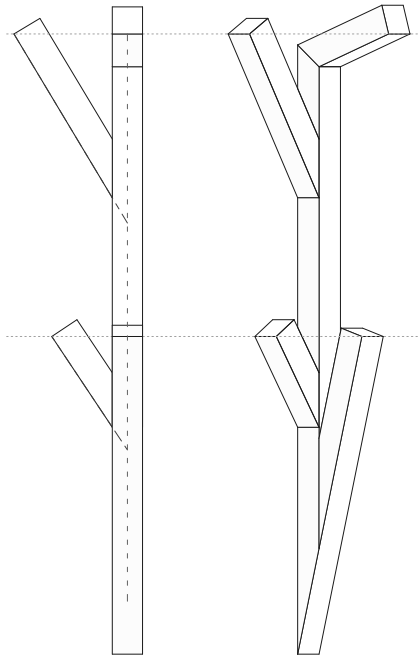
El penjador, igual que la prestatgeria, segueix aquest creixement en espiral, però la seva disposició a la paret no ens permet visualitzar directament aquesta acomodació, el que fa que les parelles successives de termes de la successió es quedin entretallades i hagin de proclamar el codi genètic propi de la seva evolució, mitjançant la superposició en lloc de la rotació.

TREEBOOK (65,5 x 210 x 35,7 cm)

TREE HOOK (23 x 88 x 23 cm)

SERIE AUGUST, CADIRA I TAULES. (2015)

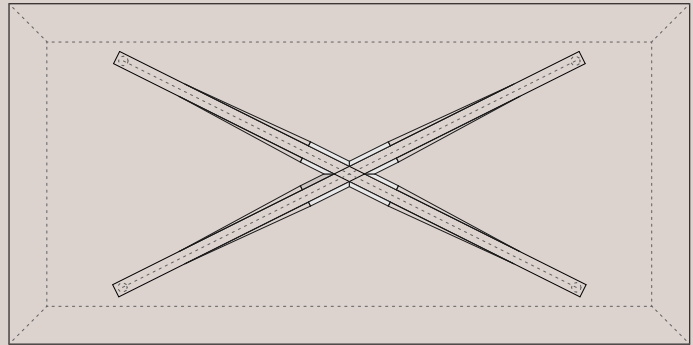
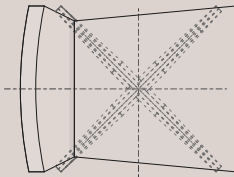
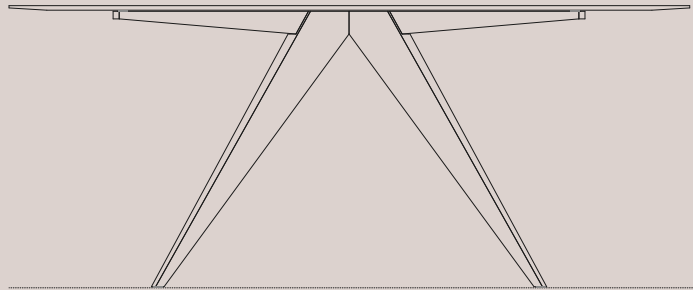
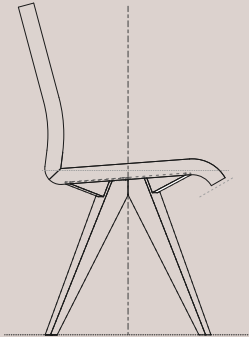
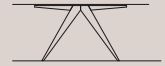
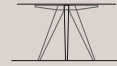
La fabricació d'una taula fixa, on la tapa serà de vidre transparent, implica treballar les potes de la taula com una escultura sobre la qual es recolza un vidre i que per tant és observada des de tots els angles mentre es fa servir.

Les taules august es mostren com escultures de fusta, mitjançant la disposició estructural de quatre potes que encastades en el centre a dues barres horitzontals, surten en creu. Aquestes dues bigues horitzontals, permeten al seu torn el suport del vidre sobre els seus quatre extrems, generant una taula estable, senzilla i molt elegant.

Igual que les taules, la cadira august mostra les seves potes en creu sortint del centre, però amaga sota el seient opac, el mateix sistema estructural que les taules. Aquesta simplicitat estructural converteix aquest seient a la cadira curul pròpia de l'emperador August que li dona nom.

nacher

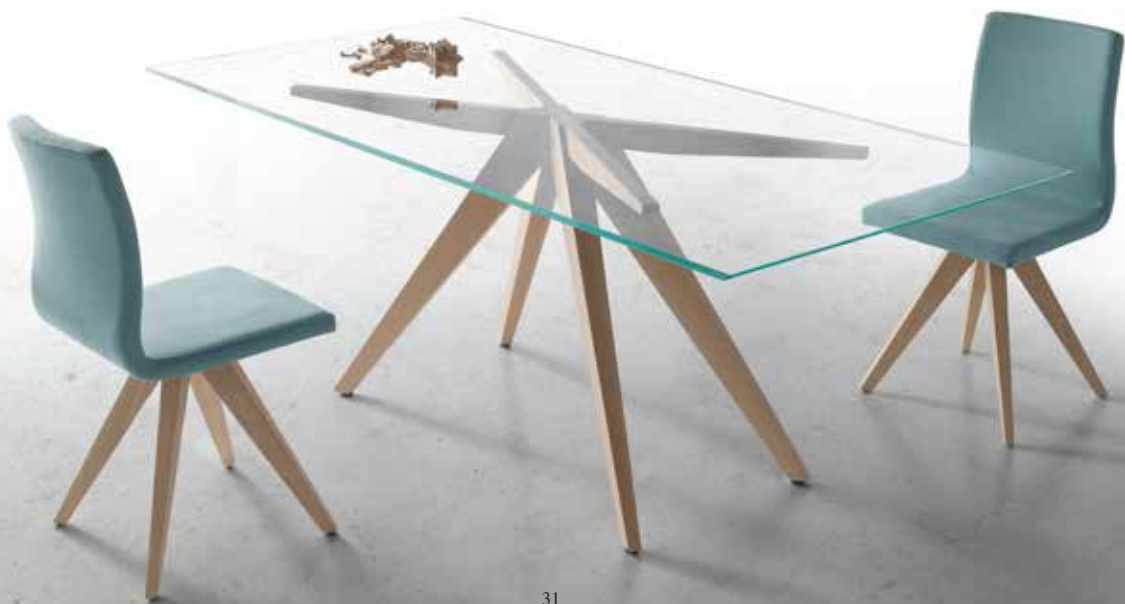
AUGUST, ROUND TABLE (Ø118/138 x 75 cm)

AUGUST, RECTANGULAR TABLE (160/180 x 90 x 75 cm)

AUGUST CHAIR (44 x 46 x 86,5 cm).

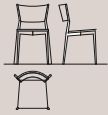
SERIE LEGER. CADIRA I TAULES. (2014)

Aquesta sèrie denominada LEGER, deu el seu nom tant a l'admiració pel pintor tubista Fernand Léger, com a la influència de la meravellosa cadira Superleggera que l'arquitecte Gio Ponti dissenya per Cassina en 1957.

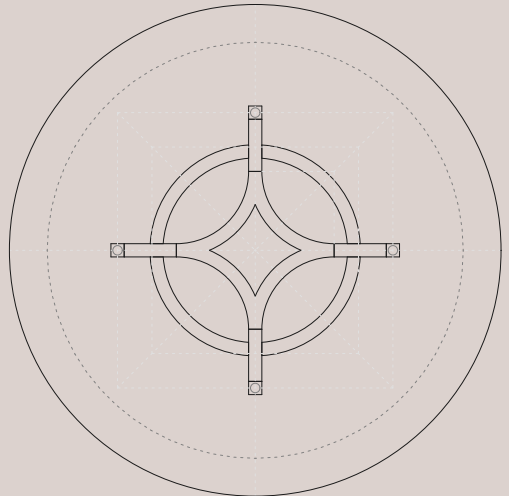
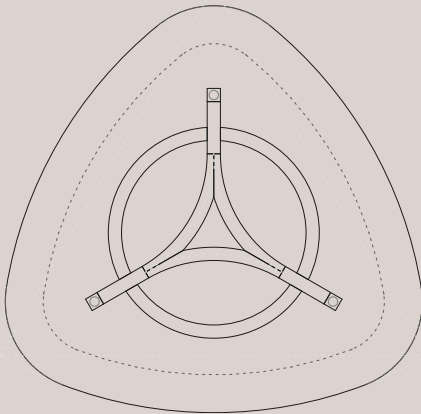
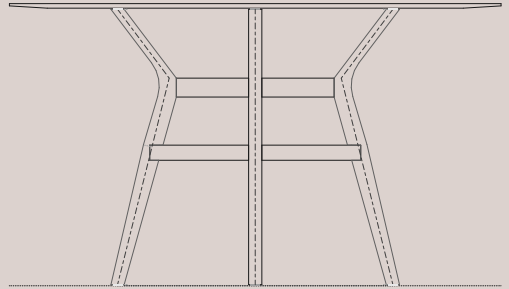
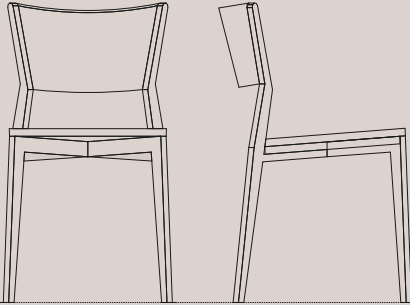
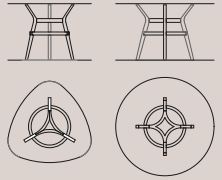
Al segle XXI la globalització en la producció i venda, juntament amb les tan diverses tècniques de fabricació de mobles i materials a emprar, s'ha convertit en el tret definitori d'una indústria del moble; on la dispersió estilística s'ha convertit en aquest paradigma que s'accepta sense qüestionar.

Com arquitectes dissenyadors de mobiliari, no podem oblidar que el procés de creació del disseny és el resultat tant de l'impuls expressiu com l'impuls racional. A la cadira i les taules LEGER pots distingir aquest impuls creatiu per l'expressió de lleugeresa que mostren els mobles, però també pots observar el procés racional que tota producció industrial demanda i que confereix al disseny la satisfacció visual de contemplar una obra que mostra l'habilitat tècnica pròpia de l'artesania.

Aquests mobles es fabriquen artesanalment en fusta de faig o roure, en una fàbrica de cadirat, mitjançant un procés industrial que permet ajustar costos mantenint la qualitat artesana de fabricació. El disseny tant de la cadira com de la taula busquen des del principi aquesta lleugeresa que els dona nom; però la cadira és el resultat d'incloure la utilitat pràctica que permet apilar, mentre la taula és una estructura lleugera el disseny racional i expressiu responen a les necessitats estructurals i pràctiques del seu ús diari.

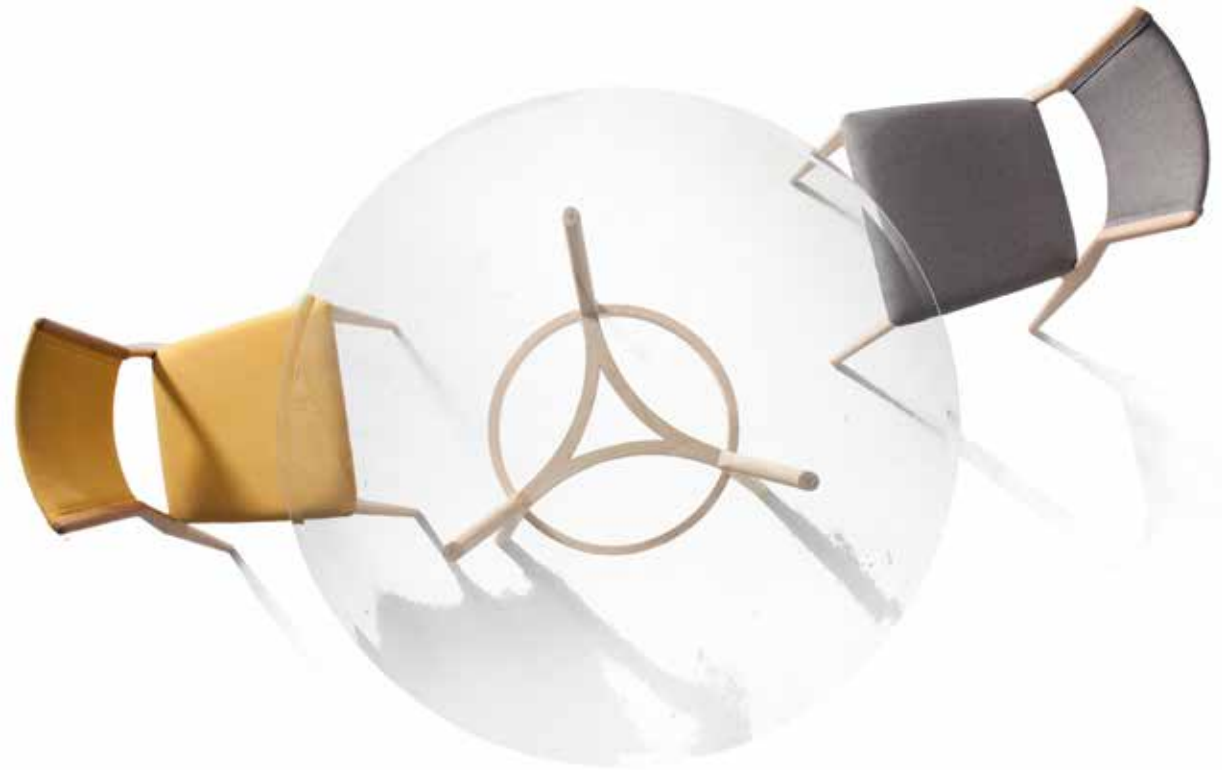

nacher

LEGER, ROUND TABLE (Ø118/128 x 75 cm)

LEGER CHAIR (48 x51 x 81,5 cm).

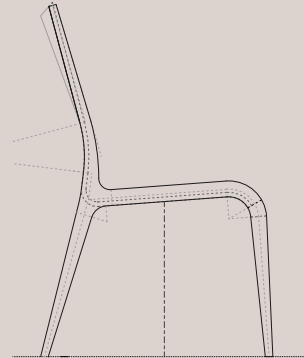
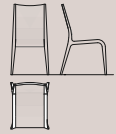

ELLE CHAIR (47 x 62 x 88 cm).

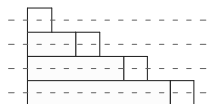
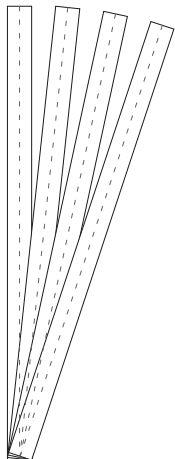
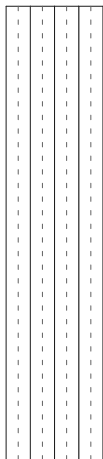
nacher

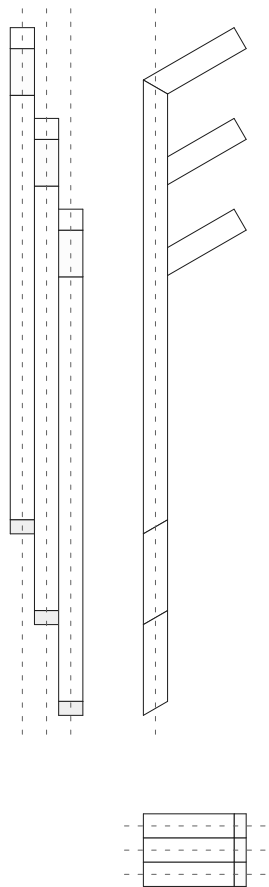
CADIRA ELLE. (2015)

Aquesta cadira neix d'una necessitat, havia de ser l'acompanyant d'una taula del mateix nom, d'aquí el seu corbes; però, el seu disseny va més enllà. La seva concepció neix com a resposta a entendre l'objecte com una escultura tridimensional que pot ser observada des de qualsevol angle mantenint la seva inherent bellesa, fins i tot des de baix. Es treballa llavors la carcassa de fusta contraxapada com posterior de la cadira i es fabrica unes potes que es perllonguen per generar una estructura de fusta que s'alinea amb la carcassa generant una superfície de fusta contínua tant en la part inferior com la posterior del seient. No obstant això aquesta carcassa permet, en disposar-com cofre, la fabricació d'una superfície frontal encoixinada i entapissada. Permetent un còmode i alhora bonic seient, la miris des d'on la miris.

STICKS HOOK (13 x 60 x 22 cm)

BRANCHS HOOK (10 x 90 x 14 cm)

Ivo Eliseu Vidal Climent és arquitecte des de 1998, professor de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura des de 2000 i doctor en Arquitectura des de 2015.

Ha realitzat diversos projectes d'arquitectura juntament amb Vicent Manuel Vidal Vidal i Ciro Manuel Vidal Climent com edificis d'habitatges d'obra nova, administratius, universitaris, industrials, escolars, sanitaris i també rehabilitació i ampliació d'edificis històrics. Actualment està col·laborant amb ells Carlos Francès Revert en diversos projectes.

Al costat de la tasca d'arquitecte i docent investigador s'ha compromès amb una tasca de disseny de mobiliari, com així ho mostra aquesta exposició.

I.- DADES

- Data de Naixement: Alcoi 23 d'Octubre de 1.973.
- Ingress a l'Escola Superior d'Arquitectura de València l'any 1991.
- Becari al Departament de Projectes Arquitectònics durant el curs 1997-1998
- Presenta el Projecte Final de Carrera “Projecte Urbà a la Zona del Molinar d'Alcoi”, tutoritzat per Carlos Meri Cucart a l'octubre de 1998, obtenint una Matrícula d'Honor 10.
- Becari del Departament de Projectes Arquitectònics durant tot l'any 1999.
- Ingress al Departament de Projectes Arquitectònics de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de València, Universitat Politècnica de València, Departament de Projectes Arquitectònics com a Professor Ajudant d'Escola Universitària a l'octubre de 2000.
- Canvia de figura a Professor Col·laborador a l'octubre de 2004.
- Presenta la Tesi doctoral “La Permanència del Recinte a l'Arquitectura”, tutoritzada per Carmen Jordá Such, obtenint un Excel·lent Cum Laude, desembre 2015.
- Canvia de figura a professor contractat doctor al novembre de 2016.

II.-PREMIS, MENCIONS I DISTINCIONS

- Premi d'Arquitectura del Col·legi Oficial de la Comunitat Valenciana 1997-98 a Projectes Final de Carrera al “Projecte Urbà a la Zona del Molinar d'Alcoi” Primer premi.
- Primer premi a la zona europea del concurs internacional “Arquitectura i aigua” amb el Projecte Urbà a la Zona del Molinar d'Alcoi. Juny 2001.
- Menció en el concurs per a l'Edifici Cultural de la UPV. Octubre 1998.
- Segon premi ex aequo del concurs de projectes urbans de la plaça de la Reina a València. Maig de 1999.
- Segon premi ex aequo del concurs 2G per a la Nova Seu de la Fundació Mies van der Rohe a Barcelona. 1998.

- Segon premi en el concurs per al nou Liceu Francès d’Alacant. Octubre 1999.
- Segon premi en el Concurs de projectes bàsics per a la construcció del Stand del Col·legi Territorial d’Arquitectes d’Alacant, en “Firamaco 2000”.
- Segon premi en el Concurs de projectes bàsics per a l’adequació de la Nova seu de la Demarcació Comarcal d’Alcoi de l’CTAA. Juliol 2000.
- Tercer premi al Concurs de Nova Piscina Municipal de Yecla (Múrcia) juliol 2004.
- Primer premi Concurs d’idees per a la remodelació i adequació de les escales de l’església a la Plaça Major de Banyeres de Mariola. Juliol 2018.

III.-PROJECTES ARQUITECTURA.

- Ampliació del Museu Etnològic i Etnogràfic Soler Blasco de Xàbia. 1998 - Maig 2006
- Ampliació de la Fàbrica Francisco Jover. 2000-2002
- Actualització i Ampliació de l’ETSAV. Fase I Gener 2000-02. Fase II 2006-2008
- Ampliació de Banc d’Espanya, Sucursal d’Alacant. juliol 2004-2008
- Dos Habitatges unifamiliars Prefabricades a El Pilar, Ontinyent, València 2006-2010.
- Projecte de piscina coberta i àrea termal a Benaguasil. Desembre 2007. No construït
- Projecte de piscina coberta municipal a Catarroja. Desembre 2007. No construït
- Ampliació de l’Ajuntament de Catarroja. Desembre 2005-2007.
- Projecte per a la seu de la col·lecció Renau a València. 2008. No construït
- Església Cristiana Adventista del setè dia a Alcoi. 2008-2011.
- Projecte per a la seu d’Acció Cultural a Ontinyent. 2009. No construït
- Projecte de remodelació del barri de la Vall Pretara a L’Aquila (Itàlia) amb conveni subscrit amb el Comune de L’Aquila. Juny 2010.
- Rehabilitació de l’edifici de les Antigues oficines de la fàbrica de l’estació de Banyeres de Mariola. Març 2016 - Desembre al 2016.
- Rehabilitació integral del “Mas Samperius” a Polop Alt Alcoi. Juliol 2016- En Procés.
- Substitució d’habitatge en el conjunt arquitectònic de la Peña Blanca, Banyeres de Mariola. Maig 2016 - maig el 2019.
- Rehabilitació i Ampliació d’Habitatge existent al costat de la carretera Alcoi-Banyeres. Banyeres de Mariola. Març 2017 - En procés.
- Habitatge al carrer Peña Roja de Banyeres de Mariola. Agost 2017 - En Procés.
- Remodelació i adequació de l’escala de l’església de la Plaça Major de Banyeres de Mariola. Juliol 2019 - abril el 2019.

IV.- DISSENY MOBILIARI, DISSENY DE PRODUCTE.

- Disseny per a la signatura ALIS juntament amb Vicent Manuel Vidal Vidal d'una col·lecció de productes de mobiliari consistent en butaca per auditori. 2008-2010.
- Disseny per a la signatura Mobles Nacher d'una col·lecció de productes de mobiliari anomenada SÈRIE 1, formada per les unitats d'interior denominades cadira 101, cadira 103, i les unitats de exterior denominades cadira 101, cadira 103, tamboret sota 102, tamboret alt amb suport 131, tamboret alt sense respall 132, butaca 121, butaca 123, taules 151.152.153, hamaca 171 i carret 181. 2009-2011.
- Disseny de l'estand de la firma Mobles Nacher, per a la fira del moble de València. 2010.
- Disseny per a la signatura Mobles Nacher d'unes col·leccions de productes de mobiliari denominades: Llibreria XIC, Taula Auxiliar GAMMA, Taula cafè ELLE ELLE, Llibreria-Separador OMEGA, Separador PHI. 2012.
- Disseny per a la signatura Mobles Nacher d'unes col·leccions de productes de mobiliari denominades: Sèrie NOA formada per les unitats denominades mirall, perxa-mirall i penjador. sèrie PHI formada per les unitats denominades prestatgeria-separador alta, prestatgeria-separador baixa, taula auxiliar, taula de centre i prestatgeria alta a paret. sabaters GON formada per les unitats denominades sabater alt i sabater baix. 2013.
- Disseny de l'estand de la firma Mobles Nacher, per a la fira del moble de Milà. 2013.
Ivo Vidal dissenya, el 2013 per a la signatura Mobles Nacher una taula de menjador circular anomenada TREEWOOD, una altra vegada, el seu èxit i també la seva versatilitat, transforma en el 2014 aquest objecte, en una col·lecció de productes de mobiliari anomenada SÈRIE TREEWOOD, que incorpora a la taula circular, una taula rectangular, una cadira, una prestatgeria i un penjador de paret.
- Ivo Vidal dissenya, al 2014 per a la signatura Mobles Nacher una cadira anomenada LEGER, convertint-la en el 2014 en una col·lecció de productes de mobiliari en desenvolupar les potes d'una taula circular, seguint el concepte utilitzat en la cadira.
- Ivo Vidal dissenya, al 2015 per a la signatura Mobles Nacher una cadira anomenada ELLE, que pretén ser la companya de la taula del mateix nom que ja comercialitza l'empresa. Aquest mateix any dissenya per Nacher la sèrie SÈRIE AUGUST, formada per una taula circular, una taula rectangular i una cadira.
Disseny de l'estand de la firma Mobles Nacher, per a la fira del moble de Milà. 2015.
- Ivo Vidal dissenya, al 2019 per a la signatura Mobles Nacher una sèrie de penjadors denominats Sticks Hook i branchs Hook, que pretenen ser els companys del penjador Tree Hook.

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE
AJUNTAMENT D'ALCOI

AJUNTAMENT D'ALCOI

Sabadell
Fundació

OBJECTES-ESCULTURES

Ivo Vidal

ALCOI 5 JUNY - 31 JULIOL 2019

CENTRE CULTURAL

CENTRE CULTURAL
MARIO SILVESTRE

AJUNTAMENT
D'ALCOI

B Sabadell
Fundació

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS